

TINERII SLĂVESC VIAȚA NOUĂ

O FAMILIE DE „ARTIȘTI”

(Urmare din pag. 1-a)

botariți să le împlinescă singuri, erau cele de natură fiziologică, ceva mai intimă, asupra cărora legile statului nu acceptau să închidă ochii și să nu le califice drept muncă.

Dar de unde se trăgea această fericită familie, demnă de invidie? Din Vlașca? Din Teleorman? Vrem să spunem: din Vlașca și din Teleorman, în sensul politic pe care-l dădea politicienii de sub regimul trecut acestor noțiuni geografice?

Rămura bărbătească a acestor artiști nu se trăgea nici din Vlașca, nici din Teleorman, ci din mica capitală într-un mic țigăruș — Sigmaringen — care număra în total 2-3000 de suflete.

Era urmare, niște românii născuți în Germania și răsturnării acestor 80 de ani în principatele române, care era țara de origine a părinților lor. Un Ionescu care va să zică autentic, sau un Popescu autentic — nu?

De unde! Artiștii noștri nu erau nici poezii, nici inoștii, ci purtau numele locului lor de băștină Hohenzollern — Sigmaringen.

Cum se poate? Niște români, să...!

Dar cine vă spune că erau români oamenii ăștia?

Primul — întemeietorul familiei — se numea Carol și era neam. Prusac bătut pe murele. Urmasii lui, se numea Hohenzollern. Tot prusac. Neput de frate al lui Carol I. Tot un Hohenzollern-Sigmaringen era veștile nominal al familiei. Seful real era ea — Maria, soția lui, Româncă? Nu! După tată era engleză, soacă — și se lăuda cu bunice și Victoria, regina Marii Britanii.

După mamă, era rusoaică și se lăuda cu bunicii ei, țarul Alexandru II. Și se mai lăuda cu ceva: că-l avea văr primar pe Kaiserul Germaniei, Wilhelm II, a cărui mamă a fost prințesa regală engleză și soră mai mare a tatălui ei.

Și se mai lăuda această șefă a familiei de „artiști” care stăpânea România, că în vinele ei ar curge și sânge francez. Numai cu un singur lucru nu se putea lăuda: că s-ar înlocui prin cine știe ce ră-nuțea frații a sfatului și arbor geneologic, cu poporul român. Al treilea sef al familiei a venit apoi Carol II, a cărui origine era și mai complicată decât cea a mamei lui care era engleză, soacă, rușoaică și franceză și germană. Rândul la șefia familiei a revenit apoi tânărului Mihai. Ce să mai vorbim despre el!

Probabil că această descendență străină a inspirat familia de Hohenzollern să cultive, în cel 80 de ani de domnie, ca o armă de apărare a privilegiilor ei de profesioniști în arta de a trăi fără muncă, șovinismul, naționalismul, antisemitismul, și să dea o largă circulație literară insultelor populare ca: „boazchen”, la adresa ungurilor, „tucăni glava” la adresa bulgarilor, „ciotori” la adresa

țiganilor, „jidani” la adresa evreilor ș.a.m.d. Zizania între masele muncitoare de origine națională diferită era esențială pentru buna digestie a lui Carol I, a lui Ferdinand I, a Mariei, a lui Carol II și a lui Mihai. Ce aveau ei comun cu țara? Nimic! Dragoste pentru poporul român? La ce?

Nu se poate nega că pe la 1866, când a fost înscăunat ca Domn al principatelor române, Carol I a făcut o declarație istorică: „Punând piciorul pe acest sacru pământ românesc, am și devenit român”. Dar după trei ani, pe la 1869, acest Carol telegrafic sefului său ierarhic Wilhelm, regele Prusiei: „Deși sint săzizi prinț al României, sint și voi rămâne întotdeauna un Hohenzollern”.

Când și pe cine a mințit Carol I? În 1866, poporul român, sau la 1869 pe Wilhelm al Prusiei? La aceasta ne dă un amplu răspuns toată istoria domniei lui — completată de istoria succesorilor lui. Carol I și ceilalți trei regi, plus Maria, au mințit pe români până la ultima suflare a vieții lor.

Vorbeau cu toții în numele patriei române și al poporului român, dar o singură dată — o singură dată — inima lor n-a trecut sub imboldul unui sentiment care s-ar fi putut numi, cu oricât de largă toleranță, dragoste pentru patria și poporul român. Ce fel de români putea fi regele Carol care în tot cursul celor 49 de ani de domnie a avut ca motto: „Mă voi bucura să învețe limba română”? Ce fel de români erau Ferdinand care, cită a trăit, a scelcit fără milă, limba română, pentru care năsea o avertisment ostentativ. Ce fel de români a fost Maria, care se ferea să vorbească românește și care-și scria proza ei în limba engleză așa cum taută a ei, Carmen Sylva, își scria versurile în limba germană? Ce fel de români era Carol II, care a înviștat românește, ca să poată înjura românește cum injurau grajdarii de la curtea regală, dar care, deși născut și crescut în țară, prefera să folosească franceza și engleza, cu oricâte-și putea răspunde în limbile acestea?

Și nu era întâmplător disprețul acesta al regilor germano-englezi de pe tronul român pentru limba română. El corespundea intru totul disprețului lor nemărginit pentru poporul român. Cei patru regi nu scăpau nici un prilej să precizeze în mesaje sau în discursurile lor, patriotismul, în același timp, însă, nu scăpau nici un prilej să hățjorească și să reprimă fără milă tot ce putea demonstra o sinceră dragoste pentru patria și poporul român. Vorbeau de patriotism, dar nu permiteau poporului român să învețe carte. Vorbeau de patriotism și artiștii regi germano- englezi de pe tronul român, dar contestau poporului român dreptul la vot, dreptul la muncă, dreptul la pînă. Vorbeau de patriotism, dar în cel 80 de ani de ani de domnie, au ucis mii și mii de muncii

și țărani români, care nu-și revendicau decât o libertate minimală de a respira. Vorbeau regii anglo-germani de pe tronul țării, de patriotizm, dar nu făcuseră ca să facă spre a fasciza țara, ca să poată aduce bandelor nazisto-fasciste sacrificii a șase sute de mii de vieți românești, în cel de-al doilea război mondial.

Erau patrioții români acești regi anglo-germani ca să poată scrie mii de interese țării lor de origine. Carol I și Ferdinand I se uitau cu amănunțenie la patria lor prusacă. Maria se uita cu amănunțenie la patria ei britanică. Iar Carol II se uita cașu: cu un ochi la patria engleză și cu celălalt la patria prusacă. Oriunde miroșea o comision, acolo era și Carol II patriot înflăcărat. Iar Mihai — ce să mai vorbim despre Mihai? Cum a isprăvit cele opt clase de liceu — a știut ce are de făcut: să-l servesească pe Hitler și să ducă țara pînă la marginea prăpastiei.

Acesta era familia de „artiști”, care a pășit pentru todeauna țara noastră pentru todeauna țara noastră și nu a avut un mic tribuțel compus din femei care piau pe părele și flori și erau mama războiilor — pentru că războiul lor drum spre frașeză cerea să fie presărit cu multă flori și în special cu mult rău — și din bărbați care, în cesariu, cind nu se scobeau în naș, dijmușiau, bineînțeles în minile altora, țara, ca să se numere în cele din urmă printre cei mai bogați oameni din lume.

A apărut numărul de decembrie al revistei „Viața studentului” conținând un variat material închinat celei de zecea aniversări a Republicii.

ION ILIESCU, secretar al C.C. al U.T.M., președinte al A.U.S.R., semnează articolul „Alături de întregul popor”.

Acad. prof. IORGU IORDAN scrie despre „Patrie și patriotizm”. Două pagini sint închinat centrelor universitare create în ultimii zece ani.

Numeroși studenți semnează materiale tratând diferite aspecte ale vieții universitare.

Revista mai conține un articol al prof. univ. ION VĂNER despre creația poetică a lui Mihai Beniuc, un pamflet de SERGIU FĂRCAȘAN intitulat „Leac cumpără un rege”.

Publică poezii MIHAI BENIUC, ȘTEFAN IUREȘ și alții.

„Prospect Intim 1958” este intitulat un amplu reportaj închinat Anului Nou.

Revista este tipărită în trei culori. 12 pagini — 0,50 lei.

ȚARA MEA

O țara mea! — cu fruntea rezemată De firmul instalatului țării, Mă simt cu tine contopită toată, Și-așa vreau totdeauna să rămân!

Ce milni te-au dăltuit, fără pereche, In vechile geologice viltori! Ca să mă cred, sub vraja ta străveche, Alți Baba în grota cu comori?!

De cînd mă știu, te-am îndrăgit într-una, Și nu mi dau seama dacă-mi plac mai mult In ceasul cînd pe cer se-aprinde luna, S-au poate-atunci cînd s-a culcat de mult!

Ca înlma să-ți-o aud mai bine, Am coborît prăpăstii-ți adînc, Și-am scormonit în bezna multor mine, Rîndindu-mi miinile, adeseori, de stînci.

Ți-i amintest, cînd te strîvea coroana, Și pînslu se-ogîldea în ochii tăi? Azi, porți pe cap doar roșie, năframa, Și risul tău mă-nțîmpină în vâl.

Azi, risul tău mă-nțîmpină în vîl, Pe pisurile albe, cu nămezi, Mi simt și în romina răpădite, Și-n versul avîntărilor poezii.

MARIA-MAGDALENA FORTUNESCU
București

Sînt cu dragostea de-o vîrstă

Cu dragostea în aceeași clipă m-am născut, Oblădui de-un cîntec și de-o mamă. Iniții revărsat alături l-am văzut; cu dragostea, cu dragostea de-o samă...

Mă înouăst să îndrăgesc ce văd în jur. Am mers în munți pe-o-năgustă cărăruie, vroiam o floare de pe țane să jur ș-apoi miroșnele să mă răpuie.

Mă orădat cum gîndurile se le-astern pe-un cîmp mînos, nebănuite de magie; cum să te-mbeji și fără vinul de Falern și fără-arma jumatii tabacii...

O, dragostea de patrie nu e un mit, Din dragostea lumii, ea e una. Aidomoi cu timpul, timpul înfinit, această-i dragostea de totdeauna...

VASILE BALAȘCA
de la cînaclul „Mihail Eminescu”-Botoșani

Acum douăzeci de ani Geo Bogza scria: „Totul pe care îl înțeleg în mină era legat cu un lanț subtil de alamă. Neplăcut surprins, am scris adresa cu el așa cum era și am părăsit plin de tristețe clădirea Poștei.”

Mergînd abătut, pe străzile pline de soare, gîndul meu se întorcea mereu la Palatul Poștelor și la pupilele cu focuri înălțate. Ce spectacol ignobil! Presupunînd că tocurile ar fi fost libere și că unii oameni ar fi luat obiceiul să le fure, cit ar fi putut pierde Poșta? Sint niște tocuri simple, un băș subțire și penița, care nu pot valora mai mult de 25 de bani. S-ar fi furat într-un an o sută de mii sau un milion. Dar un milion de tocuri furate în România ar fi fost aproape un act cultural. Și s-ar fi evitat mai

Laboratorul

Coborîș încercarea din Carpați Înviind lucrarea ca o apă. În grîu se-anină aștri-nvăpăiași Și luna scaldă firele de iarbă.

Curînd cîmpia va cădea în via Cu toate viețile-și sătule... Doar omului un geam i s-a deschis Spre adîncimea lumii minuscule.

La microscop, sub veghea tuturor, Stă frunza de seacă suferindă, Într în focar stă prins dușmanul lor Po care vecuri n-a știut să-l prîndă.

Colectiviștii duc de mult război Cu mana, cu microbii, cu vermina, — Cărtoful roz și verdele trifoi Nestîngerheriți să rumega lumina.

Au dascăl — inginerul agronom, Sub mina lui vîrșită și dibace Sporește carnea rodii în pom Și-n spic mai multă azimă se ocace.

Pină țirziu, pe carte aplecăt, Din viitor aude o chemare... Pe cer, la asfințit, au scăpărat Demuț și carul mic și carul mare.

ION LUPU
de la cînaclul „Mihail Eminescu”
din Orașul Stalin

Cîntec republicii mele

De-ași fi pittt sub stîncă — un izvor, Aș îngina un cînt răscollor Și pietrele din drum și iarba udă Și-ar apleca urechea să m-audă.

De-aș fi un cîmp cu bruma nopții-n barbă, Eu aș cînta prin orice fir de iarbă; Pădure rămușoasă iar de-aș fi, Prin fiecare frunză aș doini.

Să flu furtună, fără de hodină Din fulgere mi-aș face violină. Chiar munte necîntînt de-ar fi să flu Aș împleți și-atunci un cîntec viu.

RACIOI DIMITRIE de la cînaclul din Arad

Primăvara în decembrie

Ningo grou, zăpada e la glezne, Vînt subțire aspru dă din plezne, totuși un mă-nucmet, zie că e primăvară în decembrie.

Fulgilor, e un neadevîr cînd vă zie că sîntet flori de măr, dar așa vă văd — și astfel e primăvară în decembrie.

Unora, cu-obrazul „mal ales” lucrul ăsta lîe de neînțeleo — las’ să știn doar noi pentru ce e primăvară în decembrie...

Ca să flo primăvară azi mult a trebuit să lupți, să cazi — prea ușor n-a fost, dar astăzi e primăvară în decembrie.

E, de fapt a zecea primăvară care vine cu oamăt pe țară — e ciudat, dar uite, așa e, primăvară în decembrie.

GEORGE POPA
de la cînaclul din Mediaș

Ademenire în împărăția diavolului gaiben

(Colocvlu)

— Avea-vei lăcașul cel mai arătos,

cu multe odăjdii, cu odoare...

— Dar eu am cașd și e făcut de mina și e a mea!

— Ți vei alege cea mai ispititoare față dintre fețele împărăției...

— Ca draga mea dragă nu e o alta în nici o împărăție!

— Avea-vei cele mai de soi bunățuri...

— Mie-mi place pînăna gliciei mele!

— Avea-vei... — Piei, himeră!

ZECE ANI

Zece ani, zece harnici zidari Al palatului patriei noastre, Zece ani, zece buni grădinari Fericirii crescînd flori albastre...

Zece ani, fermecași și blînzi vraci Care rănilor dațau balsam, De-am pornit sănătoși și dibaci Pornind țara spre culmi de-implinire. Zece ani, zece mîndri stegari Care-și scriu pe drapel „Fericire!”

HATZAK ALFRED de la cînaclul în limba germană din Sibiu în românește de S. ALEXANDRU

In holda ta-nflorește visul meu

Republică — putere populară, Ne-ai dat vieții sensuri și culori, Ne-ai pus în cîntec zvon de primăvară Și ne-ai adus pămînt altor zori.

Inimii mele-ți țesu cu drag în cale, Mă iei de mină și mă-ndrumi mereu; Cînd sorb din vinul tineretii tale Puternic sint ca miticul Anteu.

Mi te-au lăsat martirii moștenire, Eu m-am legat cu aspru jurămint Să-ți apăr fără gînd de șovărire Și cerul și iubitul tău pămînt.

Mă simt atît de sigur și de bine La brațul tău matern, ocrotitor; Prin mil de fire sint legat de tine, Tu imi dai aripi și îndemni la zbor Cu maclă dragostei țîi les în cale, In holda ta-nflorește visul meu.

Azi credincios slujesc puterii tale C. ȘTEFANIU de la cînaclul „Mihail Eminescu” din Orașul Stalin

(Urmare din pag. 1-a)

trofale de tableții și imagini poetice colbuite și anacronice, poși să plîngi lașul de altădată. Acel lași începe să dispară, viața nu mai luncă, viața trepidează, singele e și fierbinte și viu, în-călzit de inima sănătoasă și modernă a industriilor.

Intreaga Moldovă e alta. In cîmpurile arate cu pluguri de lemn, în țarinile amestecate cu casele plăștelor lui Ștefan, străjuite de vechile gorgane, au năvălit herghelile de fier ale tractoarelor. Din primăvară, de cum prinde a se topi zăpada, și pînă în iarna următoare cînd cade o nouă zăpadă, tractoarele împinzesc cîmpurile de la Prut în sus, pînă spre Piatra, ca niște herghelii de cai năvălăș care trîmțind țărîna în copite. Nici nu s-a luat bine zăpada, nici nu s-au umflat biralele de apele tulburi ale primăverii, colțul țării nici n-a încolțit bine și ghiocului încă nu și-a înălțat capul gîngăș spre soarele înșelător, că mormăitul tractoarelor se și aude în cîmp. Mai repede decit strîgătul cucului, mai repede decit ciocirila, cîntecul tractoarelor vestește cel dinții primăvară. Noptile de vară. Deasupra Moldovei se-nalță zîmzetul neîntrerupt al greurilor și mormăitul greoi și ostent al tractoarelor. Undeva, departe, în mijlocul cîmpului, pilpile o luminii, la vagonul de dormit al tractoristilor Un băiat stă cu coatele pe masă și-l citește pe Mihail Șolohov, „Ștepa mea iubită! Vîntul amăru care se oprește în coamele lepelor și amăsarilor din herghelii... hoful uscat al calului este sărat de vînt și calul, aducînd mîrosul amărului sărat, mestecă cu buzele mătăsoase și simte pe ele un gust de vînt și de soare...”

Nu, Moldova, bătrîna Moldovă, nu mai este aceeași. Anli copilariei mele, cînd mă opream fascinat în fața fabricilor de iringhid din Dorohoi, nu sint pare departe; pe Bistrița n-a trecut încă multă apă, dar Bistrița a-ncrupt și se schimbe și Moldova nu mai este aceeași. La Roman a apărut laminorul; la Iași fabrica de penicilină; la Bîcaz fabrica de ciment; la Vaduri Combinatul forestier; în Munții Dornei, industria minieră și Dornioara (oraș de exploatare și prelucrare a lemnului) cu combinatul de celuloză de la Vatra Dornei; la Botoșani fabrica de textile; la Borcești edificiul grandios al termocentralei; numai la cîteva sute de metri la deal, pe Valea Trotu-

CÎNTAREA MOLDOVEI

pe lîngă drumul singuratic, malurile rupte, zărențuite ale Bistriței și valurile ei înșunate scîlbind în zare cu niște cristale de gheață.

Am revenit în 1951, iarna. Era un ger cumplit. Am ajuns noaptea, după miezul nopții, tocmai cînd se întieze gerul spre zîu și somnul mă doboră mai rău. Trenul răzbea numai pînă la Vaduri. În vagon era frig, nu se putea sta. Pînă la Bîcaz n-aveam cu ce merge. Am coborît și am intrat în sala de așteptare a gării atîrziu de noaptea. Era frig și aici. Somnul imi trecuse dar mă apucase frigul. Odată cu mine coborîșe și niște mocați cu căciulii uriașe de oale și coajoc. Stăteau în fața gării, pe peron și la lumina chioară, a unui bec afumat, îmbrăcați pînă cu slăni. Mincau încet și metode stringînd virtoș făcînd, potrivit și făcînd pînă și slăni simetrice, și ducîndu-le la gură înțepate de virul cîlțului.

Urul din ei, scoase din fundul tralței o glaje de rachiu și sticla trecu roată, în ordine riguroasă de la cel mai în vîrstă la cel mai tînăr. Imi detără și mie să beau și după ce m-am încălzit am intrat în vorbă.

— Unde mergeți? i-am întrebat.

— No, merem să spargem muntele — mi-a răspuns apăsător cel mai în vîrstă și m-a privit deschiș drept în lumina ochilor. Erau din Gheorghieni. Primiseră scrisoare de la Goaghi Samoilă să vină pe șantier. Am găsit împreună cu ei un camion, spre dimineață și am plecat la Bîcaz. Direcția hidrocentrală era instalată în camerele fostului castel regal. La Dodeni se construiau barajii. Peste tot material de construcție, șelharlii goale în bătaia vîntului, dulgheri călțări pe acoperișuri, camioane încărcate cu cherestea, rumegș de lemn. La baraj începeau excavările. Motoarele lui erau asurzitori; otgoanele de oțel scrișeau se-nțindeau, vibrau; făcînd cupole se căscău flămînde și-nfulecau frozînd zidul de stîncă. Pe atunci seful sectorului era Inginerul Postelnicu. H în bine

mințe. Se-nțorse de pușin timp din Uniune, de la studii. Purta o scurtă de piele și o căciulă vălăută de postav. Zimbea vesel cu fața rumenită de ger și mi descăria patetic etapele viltore ale șantierului... Pînă unde vor fi fixate parlanțele... ce în metri va avea canalul aval... pe unde se va înălța barajul, totul cu date amănunțite și o mulțime de considerații tehnice că mă zăpăcise de cap. Nu pricepeam o iotă, și frigul mă pătrundea pînă la os. N-am mai putut răbda și l-am spus să intrăm undeva la cald. Am intrat amîndoi în baraca inginerului Popa. Era o baracă de scînduri negeluite cocolăț pe costila muntelui la punctul cel mai înalt deasupra excavărilor. Azi nu mai știu nici locul pe unde venea. Foarte probabil că pe linia soselei. Era o baracă nici mai bună nici mai rea ca toate barăcile de atunci ale șantierului.

M-am întors apoi lărăși și lărăși și am văzut cum muntele dă înapoi în fața puterii și tenacității omului, cum se prefac toate turburător și fantastic. La tunel intrare răsări ca din pămînt colonia minierilor; La Dodeni se ridică nou oras; restaurante și cantine peste tot; spitale; casa de oaspeți de la Bîcaz; clubul central, masiv, cu fața spre Bistrița și deasupra, sus în virful muntelui fabrica de beton; și în cealaltă parte a Bîcazului, pe drumul spre chei, urlașele gîturii de girafă ale fabricii de ciment; și peste apă, dincolo, fată-n față fabrica de absorbent. Noaptea, mînjii — drumurile moi, asfaltate din sus de la chei, pînă la Piatra, cu apa neagră ca cerneala Bistriței — luminate ferice de mii de becuri și reflectoare par o apariție reală de basm. Ar trebui filmat Bîcazul, noaptea; ar trebui creat un poem cîntecematografic al nopții pe șantier.

În vară am fost la deievare apelor Bistriței. Am trăit zilele și nopțile înfrigurate, încărcate de un farmec aparte, unic, de o poezie subtilă și tonică, zilele și nopțile de dinaintea marelui eveniment. Era al doilea mare

eveniment al Bîcazului, după cel al străpungerii tunelului. Am trăit atunci o senzație neașteptată, curioasă — senzația că timpul și-a schimbat dimensiunile, s-a comprimat și și-a lărgit totodată sfera de acțiune. Copil Bîcazului trăiau în zile sau chiar în ore, eveniment pe care nu le cunoștea bunicii lor într-o viață întregă. La vîrstă lor rămăneau uluit, stupefai, în fața unei simple roți, învîrtite cu mina, care răsecea un capăt de frînghie și ei știiau deja că o apă ca Bistrița poate fi mutată din loc și minunea se săvîrșea chiar sub ochii lor. Procesul dimensiunilor timpului operează deopotrînd asupra lucrurilor și oamenilor. Dar mai ales asupra oamenilor. E un curent subteran, cu o ardere pe dedesubt; se separă metalul de zgură și lăcitalea. Siguranță, încrederea, cinstea, curățenia, raporturile cele mai sincere și demne între oameni, de jos în sus și de sus în jos, de la șefii la simplu lucrător, altfel decit altădată, fără false judecături. Un echilibru pune stăpînire pe toate, o armonie deplină; oamenii sint la locul lor și știu ce vor; ce pot, ce vor și ce trebuie; timpul este cu ei și lucrează în direcția lor.

Bîcazul de azi este o universitate a socialismului.

Epopeea zilelor noastre, turburătoare și fierbinte, aici trebuie scrisă.

Moldovă! Tu, bătrîna și atît de tînără Moldovă, gîngășă și puternică, aspră și dulce, cu deaurii visătoare și coline însingurate, încărcate de-o soavă înșugurată, răscolitoare melancolie, cu riuri domoale și păduri bătrîne și cu oameni buni, sensibili și generoși, atrași de poezie și cîntec, mă apucă pînă la pămînt și sărut țărîna ta sfîntă! Mă-nclinîm ție Moldovă a Luceafărului și Mioriței, Moldova doinelor și a sirbelor regezi, a baladelor și-a snoavelor fără pereche, pămînt al lui Ciprian Porumbescu și Labis! Te slăvesc Moldovă a zilelor noastre, care-ți primenești portul și traul și te-avînti cu toată puterea spre lumina de aur a vîntului! Și de o sută de ori te slăvesc pe tine, Moldovă a viitorului, și voi, oameni prometeiei, îndrăzneși și nobili, constructori ai comunismului, spre care trimțtem ca pe-un mesaj de dragoste și pace, simfonie de azi a Romanului și Bîcazului!

Decembrie 1957.

Raport asupra proiectului bugetului de stat al Republicii Populare Române pe anul 1958

prezentat de tov. Aurel Vijoli, ministrul Finanțelor

Tovarăși deputați,

Din însărcinarea Consiliului de Miniștri vă prezentăm spre examinare și aprobare proiectul bugetului de stat al Republicii Populare Române pe anul 1958.

Cu acest prilej, potrivit legii bugetare, vă supunem spre aprobare executarea definitivă a bugetului pe anul 1958 și vă prezentăm darea de seamă asupra executării preliminate a bugetului pe 1957.

Conform contului de execuție, bugetul de stat pe anul 1958 a fost executat la venituri în sumă de 42,474 miliarde lei, iar la cheltuieli în sumă de 41,935 miliarde lei, încheindu-se cu un excedent de 539 milioane lei.

În anul 1957, ca urmare a măsurilor luate de guvern pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Român și de Plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, s-au obținut realizări de seamă în toate ramurile economiei naționale.

Un rol deosebit în această privință l-a avut sprințul multilateral acordat și în acest an țării noastre de către marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică, și colaborarea frățească cu țările de democrație populară.

Prin lupta plină de avânt a clasei muncitoare, planul anual al producției globale industriale va fi realizat potrivit preliminarilor, în proporție de 105,4%. Creșterea mai importantă de producție s-a realizat în industria energiei electrice (14% față de 1956), industria chimică (circa 20%), a construcțiilor de mașini (13,5% la sută) și altele.

În ultimul timp, poporul nostru a primit cu bucurie vestea inaugurării marelui laminor de țevi de la Roman, a fabricii de cărămizi silico-calcare de la Doaga și a altor obiective industriale importante.

Rezultate pozitive s-au obținut în domeniul productivității muncii. Astfel, față de anul 1956, productivitatea muncii a crescut în industrie cu 7,5% față de 4,4% cât fusese planificat.

Ca urmare a aplicării măsurilor de îmbunătățire a sistemului de salarizare a muncitorilor, nivelul câștigului a crescut în trimestrul IV 1957 cu 16% față de trimestrul IV 1956. De asemenea, nivelul câștigului la personalul tehnic ingineresc cuprinzând maștrii, inginerii și alte categorii de tehnicieni a crescut cu 13%.

Destărușarea în cursul anului 1957 a acțiunilor de experimentare și punere în aplicare a măsurilor de îmbunătățire a sistemului de salarizare s-a făcut pe baza consultării maselor largi ale oamenilor muncii.

Legind problema îmbunătățirii nivelului de trai de creșterea productivității muncii și de reducerea prețului de cost, organizațiile de partid și sindicatele au mobilizat muncitorii, inginerii și tehnicienii din întreprinderi în aținea de scoatere la iveală a numeroaselor rezerve, de îmbunătățire a activității economice.

În conștiința oamenilor muncii a pătruns adinc ideea că ridicarea nivelului de trai este posibilă numai atunci când se produce mai mult, mai bine și cu cheltuieli mai mici. În 1957, sporul cerut de îmbunătățirea salarizării a fost acoperit în bună parte din economie realizate prin reducerea prețului de cost. În măsura în care prin eforturile clasei muncitoare vor fi obținute noi succese în lupta pentru creșterea producției și sporirea rentabilității întreprinderilor, statul nostru va putea merge mai departe pe calea înfăptuirii sarcinilor trasate de cel de-al II-lea Congres al partidului cu privire la îmbunătățirea continuă a situației materiale a oamenilor muncii.

În agricultură s-au obținut rezolte bune la aproape toate culturile: la grâu - 3.750 mii tone, la porumb - 6.400 mii tone, la floarea soarelui - 260 mii tone, la sfecla de zahăr - 1.980 mii tone realizându-se producții medii la hectar mult superioare anului trecut și mai mari decât media ultimilor ani.

Succesele dobândite de sectorul cooperatist din agricultură au făcut ca tot mai mulți țărani muncitori să se convingă de avantajele incontestabile ale producției socialiste și să se unească în gospodării agricole colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri, punând temelie trainică unei vieți îmbelsugate.

În regiunea Constanța și în unele raioane din alte regiuni sectorul cooperatist cuprinde întreaga țărâ-nime muncitoare; peste 48% din suprafața agricolă a țării aparține sectorului socialist.

Destărușarea cotelor obligatorii la moștărea produselor agricole și îmbunătățirea prețurilor de contractare și achiziție, precum și întărirea bazei materiale a agriculturii au creat condițiile necesare pentru creșterea producției agricole și a veniturilor țărănimii.

Pe baza realizărilor obținute în dezvoltarea industriei și agriculturii, desfacerea mărfurilor prin comerțul de stat și cooperatist a crescut cu peste 4 miliarde lei față de 1956, adică cu 13,9%.

Realizările obținute pe țărîm economică au determinat executarea bugetului de stat pe 1957 în condiții mai bune decât în anul precedent. Bugetul a asigurat mijloacele financiare necesare realizării obiectivelor prevăzute în programul de dezvoltare a economiei și culturii și de creștere a nivelului de trai al oamenilor muncii pe anul 1957. S-au acoperit cheltuielile pentru finanțarea economiei naționale, pentru îmbunătățirea sistemului de salarizare, pentru lărgirea acțiunilor social-culturale și pentru stimularea producției agricole.

După datele preliminate, bugetul de stat pe 1957 se va realiza la venituri în sumă de 45 miliarde lei și la cheltuieli în sumă de 43,7 miliarde lei, rezultând un excedent de 1,3 miliarde lei față de 900 milioane lei cât fusese planificat.

Excedentul bugetar realizat în cursul anului 1957 este folosit, ca și în anii precedenți, de Banca de Stat pentru nevoile de creditare a economiei.

Partea principală a veniturilor bugetare și anume 40,7 miliarde lei provine din sectorul socialist al economiei naționale.

Din totalul veniturilor bugetului republican, veniturile din impozite de la populație reprezintă 9,5%.

Pentru economia națională, inclusiv investițiile, s-a alocat de la buget suma de 25 miliarde lei. Pe lângă această sumă, întreprinderile au folosit fonduri proprii de 8,7 miliarde lei. Volumul creditelor bancare pe termen scurt se ridică la sfârșitul anului 1957, la 19,5 miliarde lei.

Pentru acțiunile social-culturale, inclusiv cheltuielile Asigurațiilor Sociale de Stat, s-a alocat suma de 10,6 miliarde lei. În aceste cheltuieli au fost cuprinse drepturile convenite salariatilor pentru alocația de stat pentru copii, creșterea minimumului de pensii, acordarea de pensii sociale și de ajutoare soților militanților în termen, majorarea alocațiilor de hrană pentru bolnavi și pentru oamenii muncii trimiși la odihnă, sporierea burselor pentru elevi și studenți ș.a.

Rezultate mai bune decât în anul 1956 au fost obținute și în execuția bugetelor sfaturilor populare, care la venituri totalizează 7,92 miliarde lei, iar la cheltuieli 7,345 miliarde lei, cu un sold excedentar de 457 milioane lei.

Îndeplinirea cu succes a planului de dezvoltare a economiei naționale, executarea excedentară a bugetului și sporirea volumului circulației mărfurilor au asigurat menținerea unei circulații bănești sănătoase.

Rezultatele executării bugetului ar fi fost și mai bune dacă ministerele, comitetele executive ale sfaturilor populare și conducerea întreprinderilor ar fi luat măsuri eficiente pentru înlăturarea lipsurilor care dăunule în activitatea lor și care se reflectă negativ asupra bugetului. Astfel, aprovizionarea tehnico-materială la întreprinderile Ministerului Construcțiilor și Materialelor de Construcție se face cu întârziere și în mod necorespunzător, costul construcțiilor se menține ridicat, iar pagubele provenite din slaba gospodărire continuă să rămână însemnate la multe unități subordonate Ministerului Agriculturii și Silviculturii și altor ministere.

Deficiențele ce s-au manifestat în executarea bugetului de stat sînt și consecința lipsurilor existente în activitatea Ministerului Finanțelor a Băncii de Stat pe linia finanțării și creditării economiei, precum și a faptului că operativitatea și eficiența controlului financiar și bancar nu s-au ridicat încă la nivelul necesității.

Deficiențele ce s-au manifestat în executarea bugetului de stat sînt și consecința lipsurilor existente în activitatea Ministerului Finanțelor a Băncii de Stat pe linia finanțării și creditării economiei, precum și a faptului că operativitatea și eficiența controlului financiar și bancar nu s-au ridicat încă la nivelul necesității.

Bugetul de stat pe anul 1958

Proiectul bugetului de stat al Republicii Populare Române pe anul 1958 a fost întocmit pe baza planului de stat și asigură resursele bănești necesare îndeplinirii acestuia.

Veniturile înscrise în bugetul de stat pe 1958 însumează 47,967 miliarde lei, iar cheltuielile 47,187 miliarde lei, excedentul fiind de 800 milioane lei.

Rezerva bugetară a fost planificată la suma de 2,8 miliarde lei, cuprinzînd și o rezervă la dispoziția comitetelor executive ale sfaturilor populare.

În anul 1958, veniturile bănești ale populației cresc cu peste 5,1 mili-

arde lei, prin extinderea îmbunătățirii salarizării, asigurarea sumelor necesare pentru achiziționarea unui volum sporit de cereale etc.

Pentru a asigura importanțele mijloace bănești cerute de dezvoltarea economiei naționale și de creșterea nivelului de trai, se impune conducerea ministerelor, direcțiilor generale și întreprinderilor examinare atentă a condițiilor de producție și desfacere a mărfurilor, precum și luarea de măsuri pentru înlăturarea lipsurilor și asigurarea creșterii rentabilității întreprinderilor.

În anul 1958, veniturile bănești ale populației cresc cu peste 5,1 mili-

Veniturile bugetului de stat

Veniturile bugetului de stat pe 1958 cresc cu 6,6% față de 1957, din sectorul socialist al economiei naționale obținîndu-se 90,9% din totalul veniturilor.

Încasările din impozituri pe circulația mărfurilor se ridică la suma de 16,9 miliarde lei, la nivelul realizărilor anului 1957.

Cifra încasărilor din impozit pe circulația mărfurilor, din seamă

numără Departamentul Construcțiilor, care în loc să realizeze beneficiul de 137,3 milioane lei planificat pe 9 luni, a avut o pierdere de 19,5 milioane lei.

Unele ministere, deși au îndeplinit pe total planul de beneficii, au nerezultă să realizeze direcții generate și întreprinderi.

Ministerele departamentelor și întreprinderile trebuie să ducă o luptă și mai hotărâtă pentru aplicarea unui regim strict de economii și pentru realizarea sarcinilor de reducere a prețului de cost de către toate unitățile. Pentru îndeplinirea întocmai a sarcinilor bugetului de stat este necesară încasarea integrală și la timp a veniturilor bugetare. Trebuie arătat că în 1958, reducerea prețului de cost urmează să aducă circa 2,3 miliarde lei, cu un miliard de lei mai mult decât în anul 1957.

Tovarăși deputați,

În bugetul de stat pe 1958, veniturile din impozitele de la populație sînt prevăzute în sumă de 4,351 milioane lei, reprezentînd 9,1% din totalul veniturilor bugetului republican.

În anul 1957, ca urmare a sporirii veniturilor populației și a încrederii în stabilitatea leului, numărul deputaților la C.E.C. s-a ridicat la 2.160.000 - cu peste 400.000 mai mult ca în 1956, iar volumul depunerilor a crescut cu 600.000.000 lei.

În afara acestor sume și a celorlalte pe care întreprinderile și organizațiile economice de stat le vor folosi din resurse proprii, băncile vor acorda credite pentru producție și circulație care, la 31 decembrie 1958 vor atinge 20,4 miliarde lei.

Finanțarea industriei

Pentru creșterea activității productive a industriei, în buget este destinată suma de 12,574 miliarde lei. Această sumă care reprezintă 26,7 la sută din totalul cheltuielilor bugetului asigură în continuare dezvoltarea cu precădere a industriei producătoare de mijloace de producție, baza dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale. O atenție deosebită va fi acordată lărgirii capacității de producție în industria chimică și petroliferă pentru care va fi asigurată în țară baza de materie primă.

Dezvoltarea industriei grele creează condițiile materiale lărgirii industriei producătoare de bunuri de larg consum, menite să satisfacă în măsură din ce în ce mai mare nevoile crescînde ale oamenilor muncii.

Pe baza investițiilor din anul trecut, producția globală a industriei crește în 1958, față de 1957, cu 7,6%.

În anul 1958 vor intra în funcțiune: fabrica de acid sulfuric și Ingrășăminte Năvodari, o fabrică de fibre sintetice rețea de la Săvinești, instalația de fibre sintetice de tip rolan, blumingul și noua ofelarie Martin de la Hunedoara, două noi linii de tablă subțire la uzina „Nicolae Cristea”-Galai, fabrica de biscuiți Timișoara, o secție de streptomycină și aureomicină, secții noi de ciorapi și tricotate și altele.

Dezvoltarea capacității de producție industrială impune asigurarea mijloacelor materiale și bănești necesare unei producții sporite. În buget a fost prevăzută pentru creșterea mijloacelor circulante 651 milioane lei. De asemenea, ca urmare a extinderii sistemului de finanțare a economiei cu participarea creditului, întreprinderile și organizațiile de stat vor primi pentru necesarul lor mijloace circulante importante.

În ultimii ani, folosirea mijloacelor circulante în economie s-a îmbunătățit.

Trebuie însă arătat că mai sînt dese cazuri cînd întreprinderile folosesc nerațional mijloacele circulante, nu respectă disciplina de plăți, nu fac la timp decontările cu furnizorii și întorc restituirea creditelor bancare.

În afara acestora, la multe întreprinderi normativele mijloacelor circulante sînt larg calculate și trebuie revizuite, eliberîndu-se astfel mijloacele circulante necesare altor întreprinderi.

Ministerelor, direcțiilor generale și întreprinderilor li se cere să acorde mai multă atenție problemelor financiare, folosirii raționale și păstrării integrității mijloacelor materiale și bănești ale statului.

Finanțarea agriculturii

Anul 1957 a reprezentat un pas important pe linia trasată de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Român pentru lichidarea rămășițelor urme de agricultură.

Ca urmare a lărgirii bazei tehnico-materiale a agriculturii, în condiții climatice bune, țărînimea muncitoare a obținut o producție agricolă bogată, recolta unităților socialiste vîndîndu-se superioară celeia din sectorul individual.

Ritmii colectivizării cere sporirea gradului de mecanizare și, mai ales, creșterea numărului de tractoare. În anul viitor agricultura noastră va primi peste numărul mașinilor pe care le are 6.000 tractoare, 3.450 semănătoare, 3.500 combine de cereale și alte mașini și unelte agricole.

În anul 1958 se vor corda 5,3 miliarde lei pentru finanțarea agriculturii și silviculturii, din care 4,4 miliarde lei de la buget.

După cum s-a mai arătat, gospodăriile agricole de stat au pus la dispoziția statului, în 1957, o cantitate de cereale mai mare decât cea planificată și au contribuit la mai buna aprovizionare a orașelor și centrelor muncitorești cu legume și zarzavaturi.

Multe din gospodăriile agricole de stat, care în anii trecuți își soldau activitatea cu pierderi, în acest an vor avea beneficii. Astfel sînt gospodăriile agricole de stat Mînaștea, Dragalina, Ivănești (din regiunea București), Săhănești și Valea Călugărească (din regiunea Ploiești), Ițcani și Albești (regiunea Suceava).

Cu toate acestea, țînd seama de investițiile mari care s-au făcut și se fac pentru înzestrarea gospodăriilor agricole de stat cu tehnica modernă, de faptul că înmărmîntarea porumbului s-a făcut aproape în întregime cu porumb hibrid și că în aceste gospodării sînt concentrate cadre calificate, rezultatele activității lor nu sînt încă pe deplin satisfăcătoare. Nu este permis să mai avem în gospodării agricole de stat unele produse cu costuri ridicate și nici ca bugetul să acopere pagubele cauzate de lipsa de spirit gospodăresc a unor conducători din aceste gospodării.

Cheltuielile pentru finanțarea stațiunilor de mașini și tractoare sînt

numără Departamentul Construcțiilor, care în loc să realizeze beneficiul de 137,3 milioane lei planificat pe 9 luni, a avut o pierdere de 19,5 milioane lei.

Unele ministere, deși au îndeplinit pe total planul de beneficii, au nerezultă să realizeze direcții generate și întreprinderi.

Ministerele departamentelor și întreprinderile trebuie să ducă o luptă și mai hotărâtă pentru aplicarea unui regim strict de economii și pentru realizarea sarcinilor de reducere a prețului de cost de către toate unitățile. Pentru îndeplinirea întocmai a sarcinilor bugetului de stat este necesară încasarea integrală și la timp a veniturilor bugetare. Trebuie arătat că în 1958, reducerea prețului de cost urmează să aducă circa 2,3 miliarde lei, cu un miliard de lei mai mult decât în anul 1957.

Tovarăși deputați,

În bugetul de stat pe 1958, veniturile din impozitele de la populație sînt prevăzute în sumă de 4,351 milioane lei, reprezentînd 9,1% din totalul veniturilor bugetului republican.

În anul 1957, ca urmare a sporirii veniturilor populației și a încrederii în stabilitatea leului, numărul deputaților la C.E.C. s-a ridicat la 2.160.000 - cu peste 400.000 mai mult ca în 1956, iar volumul depunerilor a crescut cu 600.000.000 lei.

În afara acestor sume și a celorlalte pe care întreprinderile și organizațiile economice de stat le vor folosi din resurse proprii, băncile vor acorda credite pentru producție și circulație care, la 31 decembrie 1958 vor atinge 20,4 miliarde lei.

Finanțarea industriei

Pentru creșterea activității productive a industriei, în buget este destinată suma de 12,574 miliarde lei. Această sumă care reprezintă 26,7 la sută din totalul cheltuielilor bugetului asigură în continuare dezvoltarea cu precădere a industriei producătoare de mijloace de producție, baza dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale. O atenție deosebită va fi acordată lărgirii capacității de producție în industria chimică și petroliferă pentru care va fi asigurată în țară baza de materie primă.

Dezvoltarea industriei grele creează condițiile materiale lărgirii industriei producătoare de bunuri de larg consum, menite să satisfacă în măsură din ce în ce mai mare nevoile crescînde ale oamenilor muncii.

Pe baza investițiilor din anul trecut, producția globală a industriei crește în 1958, față de 1957, cu 7,6%.

În anul 1958 vor intra în funcțiune: fabrica de acid sulfuric și Ingrășăminte Năvodari, o fabrică de fibre sintetice rețea de la Săvinești, instalația de fibre sintetice de tip rolan, blumingul și noua ofelarie Martin de la Hunedoara, două noi linii de tablă subțire la uzina „Nicolae Cristea”-Galai, fabrica de biscuiți Timișoara, o secție de streptomycină și aureomicină, secții noi de ciorapi și tricotate și altele.

Dezvoltarea capacității de producție industrială impune asigurarea mijloacelor materiale și bănești necesare unei producții sporite. În buget a fost prevăzută pentru creșterea mijloacelor circulante 651 milioane lei. De asemenea, ca urmare a extinderii sistemului de finanțare a economiei cu participarea creditului, întreprinderile și organizațiile de stat vor primi pentru necesarul lor mijloace circulante importante.

În ultimii ani, folosirea mijloacelor circulante în economie s-a îmbunătățit.

Trebuie însă arătat că mai sînt dese cazuri cînd întreprinderile folosesc nerațional mijloacele circulante, nu respectă disciplina de plăți, nu fac la timp decontările cu furnizorii și întorc restituirea creditelor bancare.

În afara acestora, la multe întreprinderi normativele mijloacelor circulante sînt larg calculate și trebuie revizuite, eliberîndu-se astfel mijloacele circulante necesare altor întreprinderi.

Ministerelor, direcțiilor generale și întreprinderilor li se cere să acorde mai multă atenție problemelor financiare, folosirii raționale și păstrării integrității mijloacelor materiale și bănești ale statului.

Finanțarea agriculturii

Anul 1957 a reprezentat un pas important pe linia trasată de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Român pentru lichidarea rămășițelor urme de agricultură.

Ca urmare a lărgirii bazei tehnico-materiale a agriculturii, în condiții climatice bune, țărînimea muncitoare a obținut o producție agricolă bogată, recolta unităților socialiste vîndîndu-se superioară celeia din sectorul individual.

Ritmii colectivizării cere sporirea gradului de mecanizare și, mai ales, creșterea numărului de tractoare. În anul viitor agricultura noastră va primi peste numărul mașinilor pe care le are 6.000 tractoare, 3.450 semănătoare, 3.500 combine de cereale și alte mașini și unelte agricole.

În anul 1958 se vor corda 5,3 miliarde lei pentru finanțarea agriculturii și silviculturii, din care 4,4 miliarde lei de la buget.

După cum s-a mai arătat, gospodăriile agricole de stat au pus la dispoziția statului, în 1957, o cantitate de cereale mai mare decât cea planificată și au contribuit la mai buna aprovizionare a orașelor și centrelor muncitorești cu legume și zarzavaturi.

Multe din gospodăriile agricole de stat, care în anii trecuți își soldau activitatea cu pierderi, în acest an vor avea beneficii. Astfel sînt gospodăriile agricole de stat Mînaștea, Dragalina, Ivănești (din regiunea București), Săhănești și Valea Călugărească (din regiunea Ploiești), Ițcani și Albești (regiunea Suceava).

Cu toate acestea, țînd seama de investițiile mari care s-au făcut și se fac pentru înzestrarea gospodăriilor agricole de stat cu tehnica modernă, de faptul că înmărmîntarea porumbului s-a făcut aproape în întregime cu porumb hibrid și că în aceste gospodării sînt concentrate cadre calificate, rezultatele activității lor nu sînt încă pe deplin satisfăcătoare. Nu este permis să mai avem în gospodării agricole de stat unele produse cu costuri ridicate și nici ca bugetul să acopere pagubele cauzate de lipsa de spirit gospodăresc a unor conducători din aceste gospodării.

Cheltuielile pentru finanțarea stațiunilor de mașini și tractoare sînt

numără Departamentul Construcțiilor, care în loc să realizeze beneficiul de 137,3 milioane lei planificat pe 9 luni, a avut o pierdere de 19,5 milioane lei.

Unele ministere, deși au îndeplinit pe total planul de beneficii, au nerezultă să realizeze direcții generate și întreprinderi.

Ministerele departamentelor și întreprinderile trebuie să ducă o luptă și mai hotărâtă pentru aplicarea unui regim strict de economii și pentru realizarea sarcinilor de reducere a prețului de cost de către toate unitățile. Pentru îndeplinirea întocmai a sarcinilor bugetului de stat este necesară încasarea integrală și la timp a veniturilor bugetare. Trebuie arătat că în 1958, reducerea prețului de cost urmează să aducă circa 2,3 miliarde lei, cu un miliard de lei mai mult decât în anul 1957.

Tovarăși deputați,

În bugetul de stat pe 1958, veniturile din impozitele de la populație sînt prevăzute în sumă de 4,351 milioane lei, reprezentînd 9,1% din totalul veniturilor bugetului republican.

În anul 1957, ca urmare a sporirii veniturilor populației și a încrederii în stabilitatea leului, numărul deputaților la C.E.C. s-a ridicat la 2.160.000 - cu peste 400.000 mai mult ca în 1956, iar volumul depunerilor a crescut cu 600.000.000 lei.

În afara acestor sume și a celorlalte pe care întreprinderile și organizațiile economice de stat le vor folosi din resurse proprii, băncile vor acorda credite pentru producție și circulație care, la 31 decembrie 1958 vor atinge 20,4 miliarde lei.

Finanțarea industriei

Pentru creșterea activității productive a industriei, în buget este destinată suma de 12,574 miliarde lei. Această sumă care reprezintă 26,7 la sută din totalul cheltuielilor bugetului asigură în continuare dezvoltarea cu precădere a industriei producătoare de mijloace de producție, baza dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale. O atenție deosebită va fi acordată lărgirii capacității de producție în industria chimică și petroliferă pentru care va fi asigurată în țară baza de materie primă.

Dezvoltarea industriei grele creează condițiile materiale lărgirii industriei producătoare de bunuri de larg consum, menite să satisfacă în măsură din ce în ce mai mare nevoile crescînde ale oamenilor muncii.

Pe baza investițiilor din anul trecut, producția globală a industriei crește în 1958, față de 1957, cu 7,6%.

În anul 1958 vor intra în funcțiune: fabrica de acid sulfuric și Ingrășăminte Năvodari, o fabrică de fibre sintetice rețea de la Săvinești, instalația de fibre sintetice de tip rolan, blumingul și noua ofelarie Martin de la Hunedoara, două noi linii de tablă subțire la uzina „Nicolae Cristea”-Galai, fabrica de biscuiți Timișoara, o secție de streptomycină și aureomicină, secții noi de ciorapi și tricotate și altele.

Dezvoltarea capacității de producție industrială impune asigurarea mijloacelor materiale și bănești necesare unei producții sporite. În buget a fost prevăzută pentru creșterea mijloacelor circulante 651 milioane lei. De asemenea, ca urmare a extinderii sistemului de finanțare a economiei cu participarea creditului, întreprinderile și organizațiile de stat vor primi pentru necesarul lor mijloace circulante importante.

În ultimii ani, folosirea mijloacelor circulante în economie s-a îmbunătățit.

Trebuie însă arătat că mai sînt dese cazuri cînd întreprinderile folosesc nerațional mijloacele circulante, nu respectă disciplina de plăți, nu fac la timp decontările cu furnizorii și întorc restituirea creditelor bancare.

În afara acestora, la multe întreprinderi normativele mijloacelor circulante sînt larg calculate și trebuie revizuite, eliberîndu-se astfel mijloacele circulante necesare altor întreprinderi.

Ministerelor, direcțiilor generale și întreprinderilor li se cere să acorde mai multă atenție problemelor financiare, folosirii raționale și păstrării integrității mijloacelor materiale și bănești ale statului.

Finanțarea agriculturii

Anul 1957 a reprezentat un pas important pe linia trasată de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Român pentru lichidarea rămășițelor urme de agricultură.

Ca urmare a lărgirii bazei tehnico-materiale a agriculturii, în condiții climatice bune, țărînimea muncitoare a obținut o producție agricolă bogată, recolta unităților socialiste vîndîndu-se superioară celeia din sectorul individual.

Ritmii colectivizării cere sporirea gradului de mecanizare și, mai ales, creșterea numărului de tractoare. În anul viitor agricultura noastră va primi peste numărul mașinilor pe care le are 6.000 tractoare, 3.450 semănătoare, 3.500 combine de cereale și alte mașini și unelte agricole.

În anul 1958 se vor corda 5,3 miliarde lei pentru finanțarea agriculturii și silviculturii, din care 4,4 miliarde lei de la buget.

După cum s-a mai arătat, gospodăriile agricole de stat au pus la dispoziția statului, în 1957, o cantitate de cereale mai mare decât cea planificată și au contribuit la mai buna aprovizionare a orașelor și centrelor muncitorești cu legume și zarzavaturi.

Multe din gospodăriile agricole de stat, care în anii trecuți își soldau activitatea cu pierderi, în acest an vor avea beneficii. Astfel sînt gospodăriile agricole de stat Mînaștea, Dragalina, Ivănești (din regiunea București), Săhănești și Valea Călugărească (din regiunea Ploiești), Ițcani și Albești (regiunea Suceava).

Cu toate acestea, țînd seama de investițiile mari care s-au făcut și se fac pentru înzestrarea gospodăriilor agricole de stat cu tehnica modernă, de faptul că înmărmîntarea porumbului s-a făcut aproape în întregime cu porumb hibrid și că în aceste gospodării sînt concentrate cadre calificate, rezultatele activității lor nu sînt încă pe deplin satisfăcătoare. Nu este permis să mai avem în gospodării agricole de stat unele produse cu costuri ridicate și nici ca bugetul să acopere pagubele cauzate de lipsa de spirit gospodăresc a unor conducători din aceste gospodării.

Cheltuielile pentru finanțarea stațiunilor de mașini și tractoare sînt

numără Departamentul Construcțiilor, care în loc să realizeze beneficiul de 137,3 milioane lei planificat pe 9 luni, a avut o pierdere de 19,5 milioane lei.

Unele ministere, deși au îndeplinit pe total planul de beneficii, au nerezultă să realizeze direcții generate și întreprinderi.

HOTĂRIEA ședinței plenare a C.C.S. din 23-24 decembrie 1957

Plenara C.C.S. a dezbătut Declarația și Manifestul Păcii, adoptate de consfățiurile reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești care au avut loc la Moscova după sărbătorirea celei de-a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și sarcinile ce revin sindicatelor în aplicarea Hotărârii ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 14 decembrie, cu privire la aceste documente.

Aiuturi de întreaga omenire muncitoare de toți acei ce iubesc pacea, sindicatele din țara noastră au luat cunoștință cu deosebită satisfacție de conținutul Declarației și Manifestului Păcii — documente de însemnată istorică care corespund intereselor vitale ale clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii și deschid noi perspective întregii omeniri progresiste, în lupta pentru apărarea și consolidarea păcii între popoare.

Plenara C.C.S. însușindu-și pe deplin Declarația și Manifestul Păcii, precum și Hotărârea C.C. al P.M.R. din 14 decembrie stabilite:

1. Comitetul sindical din întreprinderi, uzine, șantiere, G.A.S., S.M.T., instituții, să organizeze în școli și ateliere, în cluburi și colțuri roșii, expuneri și convorbiri asupra importanței consfățiurilor partidelor comuniste și muncitorești de la Moscova și asupra ideilor mărețe ale Declarației și Manifestului Păcii.
2. Dezbaterea Declarației și Manifestului Păcii în toate organele și organizațiile sindicale trebuie să ducă la mobilizarea forțelor creatoare ale muncitorilor,

Spectacolul Ansamblului macedonean „Tanec”

Vineri seara, Ansamblul macedonean „Tanec” din R.P.F. Iugoslavia a prezentat în sala Teatrului satiric muzical „C. Tânăsescu” din Calea Victoriei 174, cel de-al doilea spectacol din cadrul turneului pe care îl înreprinde în țara noastră.

Au asistat A. Mălinescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, O. Livezeanu, vicepreședintele al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, reprezentanți ai Ministerului învățământului și Culturii, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și I.R.R.C.S., oameni de artă și cultură, un numeros public.

De asemenea au fost prezenți N. Vujašević, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București și alți membri ai ambasadei, precum și membri ai corpului diplomatic.

Publicul a primit cu multă căldură dansurile macedonee și sîrbești, printre care Dansul miresei, „Teskolito”, dans păstoresc de luptă, „Sotie”, dans albastru de dragoste. Dans din Sop, bucurat cîntecelor populare sîrbești etc., dansurile mării, teroretăle și dansurilor suopleș și eleganța mișcărilor, bogăția și variația de ritmuri, pitorescul costumelor.

De o apreciere deosebită s-au bucurat cîntecul popular sîrbești interpretat de Draghița Nicolescu, și cîntecul popular macedonean executat de orchestra populară a ansamblului. Draghița Nicolescu a interpretat și o melodie din folclorul românesc în limba română.

(Agerpres)

Au apărut Analele Institutului de Istorie al Partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. nr. 6 (noiembrie-decembrie 1957)

Editorialul revistei este consacrat celei de-a zecea aniversări a republicii și intitulat: Zece ani de la instaurarea Republicii Populare Române — statul dicitatului proletariului (1947-1957).

La rubrica „Studii și referate” se publică: „Amintiri despre 13 decembrie 1918” — semnat de D. Avramescu, N. Militaru-Simulescu, Dumitru Pop, Dumitru Gănescu; studiul intitulat: „Avântul revoluționar al maselor populare din România în anii 1917-1921. Crearea Partidului Comunist Român” de Mihail Roller. La aceeași rubrică sînt publicate articolele: „Unele aspecte ale luptei P.C.R. pentru afirmarea unui nou orizont de stat în țara noastră” (23 August 1944 — 30 Decembrie 1947) de T. Caracul, și „Din istoricul formării și dezvoltării clasei muncitoare din România” (continuare) de N. N. Constantinescu.

La rubrica „Comunicări și note științifice” sînt publicate articolele: „Ecolul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. În unele țări românești din Transilvania” de I. Cicală, „Aspecte din lupta pentru transformarea asociațiilor

INFORMAȚII

Vineri seara a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie, delegația Uniunii studenților iugoslavi în frunte cu Iosip Franc, membru în Comitetul Central al acestei uniuni, care ne-a vizitat țara timp de 10 zile, în cadrul schimbărilor de delegații dintre Uniunea studenților iugoslavi și Uniunea Asociațiilor Studenților din R.P. Română.

În timpul petrecut în țara noastră reprezentanții studenților din țara vecină și prietenii au vizitat instituții de învățămînt și cultură din București, Cluj și Orășel Stalin, au avut întîlniri și discursuri cu studenții și cadre didactice.

La 28 decembrie se deschide la Stockholm cel de-al 18-lea congres al P.C. din Suedia.

Delegația C.C. al P.M.R. care asistă la lucrările congresului este formată din tovarășii Ene Turcanu, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului Regional P.M.R.-Suceava, și Costin Nădejde, membru suplent al C.C. al P.M.R., șef de secție la C.C. al P.M.R.

Între marile figuri ale culturii universale sărbătorite anul acesta din inițiativa Consiliului Mondial al Păcii, este și aceea a marelui

De peste HOTĂRIEA

Conferința de solidaritate a țărilor Asiei și Africii

CAIRO 27 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, în ședința din după-amiaza zilei de 26 decembrie a conferinței de solidaritate a țărilor Asiei și Africii, dr. Anap Singh, reprezentantul delegației indiene, membru al parlamentului indian, a prezentat raportul asupra situației internaționale actuale.

Ne-am întîlnit, a declarat Singh, în vechea și istorică țară a Egiptului însuleții de amintire comune ale trecutului și de noile năzuiri și speranțe comune în viitor.

Ne-am întîlnit aici nu cu un grup regional închis sau îngust rasial, ci cu o parte integrantă a marii familii umane.

RESPINGEM TEZA DUPĂ CARE O IDEOLOGIE POATE FI DISTRUSA CU FORȚA. A SPUS SINGH. IDEOLOGIELE TREBUIE SA SE INTREACA ÎN

lea obține îmbunătățirea bunăstării popoarelor noastre de multe milioane.

Reprezentantul Egiptului Haled Mohy Ed-Din, care a prezentat raportul cu privire la imperialism, a arătat caracterul agresiv al imperialismului și al armatelor sale în lupta împotriva popoarelor.

Delegații indonezian, Sraghi-din Abbas a cerut conferinței să adopte următoarele rezoluții în spiritul principiilor Bandungului.

1) Rezoluția cu privire la elocuri comune în lupta împotriva imperialismului; 2) rezoluția care prevede sprijinirea luptei popoarelor din țările Asiei și Africii.

Muhammad Ahmed Mahgub, ministrul Afacerilor Externe al Sudanului și membru al delegației sudaneze, care a prezentat în ședința plenară a conferinței raportul în problema discrimină-

- * O vigouroasă condamnare a colonialismului.
- * Afirmarea solidarității crescînde a popoarelor afro-asiatice
- * Au început ședințele separate ale comitetelor conferinței

DOMENIUL LIBER AL IDEILOR; FIECARE DINTRE ELE TREBUIE SĂ CAUTE SA CUCEREAȘCA ÎNIMILE ȘI SIMPĂȚIA OAMENILOR PRIN EXEMPLE ȘI CONVINGERE. UN OM POATE FI UCIS, * O IDEE ÎNSĂ NU.

După ce a arătat că înclerea imediată a experiențelor muncitoare trebuie să fie un prim pas obligatoriu care să precedă orice acord ulterior în vasta problemă a dezarmării, și după ce a condamnat doctrina Eisenhower, Singh a chemat toate țările asiatice și africane să se retragă din pactele și alianțele militare cu puteri străine care le răpesc independența.

Relevind că O.N.U. nu și-a îndeplinit întotdeauna obligațiile asumate față de țările Asiei și Africii, Singh a declarat că este fără precedent faptul că R. P. Chineză, țară cu o populație de 600 milioane de oameni, nu este reprezentată pînă în prezent în O.N.U. Aceasta este o absurditate teribilă și o provocare la adresa bunului simț al membrilor O.N.U.

Noi, asiatici și africani, a declarat în încheiere Singh, sintem pentru libertate, independența și egalitatea tuturor popoarelor. Noi sintem pentru reglementarea problemelor pe care tratativele pașnice. Noi sintem pentru egalitatea raselor. Noi sintem pentru cele zece principii ale conferinței de la Bandung. Noi urim ceea ce războiului și violenței și ne consacram păcii în lumea întreagă pentru că pacea ogîndește spiritul interior al poporului nostru și numai în condițiile păcii vom pu-

„Sfînta Treime”...

Politia orașului Albany a arestat un gangster. Nimeni deosebit. De asta s'făcuta poliției, să aștepte pungași și criminalii de toate mîrîmile. Arstatul de la Albany e o mîrîmă, o stea a gangului, lui Montana. Nici în asta nu-i nimic senzational. Și stelele pălesc odată. Senzationalul a început abia în clipa în care Montana a deschis gura. Orică vedetă se laudă cu relațiile lui miti sale și apoi a făcut și întemnițat din Albany. De cum s-a pornit, bieții poliștiștii provinciali au rămas cu gura căscată. Montana a declarat că nu mai mult nici mai puțin e „prieteni personal” al vicepreședintelui S.U.A., Richard Nixon, că saloanelu lui Harriman și sint deschise în calitate de invitat oficial. Și gangsterul corbea, corbea:

— Cunosc foarte bine pe vicepreședintele Nixon, cunosc de asemenea foarte bine pe Azerel Harriman și pot să demonstrez că sint prieten personal și cu numeroși judecători federali și magistrați din New York și New Jersey.

Poliștiștilor li se zbirlea păru. Tăceau și ascultau. Unei astfel de personalități nu-i poți închide gura, iar cînd ești un prietel de poliștiștin din Albany concluziile le păstrezi pentru tine.

Caroanașcă Nixon, nădejdea republicanilor, omul menit să înlocuiească politica S.U.A., cum îl proclamă presa americană. Nixon, omul pe care cercurile politice influente vor să-l împingă în scaunul prezidențial e prieten cu un gangster! Opinia publică s-a mirat. Noi nu. Dacă ne gîndim puțin și Truman a avut printre prieteni un șef de gang, pe Frank Costello, căruia i-a datorat alegerea ca senator. Și Capone și Dillingher se numărau printre

În curînd nu va mai fi nevoie de marile aerodromuri betonate — a declarat pilotul sovietic Iuri Garnaev —

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite: Iuri Garnaev, pilot sovietic de încercare, a declarat următoarele: Va trece un timp și uriașele avioane cu reacție pentru călători nu vor avea nevoie de marile aerodromuri betonate.

În Uniunea Sovietică este în curs de încercare un motor cu reacție, realizat de proiectanții și inginerii sovietici Rufealean, Kozanin, Lapšin și Matveev. Acestă mașină a fost denumită turhoplan. Ideea decolării avionului de pe piste scurte și aterizării lui pe piste de dimensiuni limitate preocupă de mult timp pe specialiștii în domeniul construcției de

Guvernul francez pregătește un proiect de lege reacționar pentru ciuntirea Constituției

PARIS 27 (Agerpres). — La 26 decembrie a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri al Franței consacrată proiectului de lege privind reformele constituționale preconizate de guvern. Acest proiect de lege trebuie să fie aprobat de reprezentanții grupurilor parlamentare, pentru a putea fi supus apoi spre vot Adunării Naționale. Reformele pe care le propune guvernul Gaillard vor avea ca rezultat să împinga simțitor spre dreapta viața politică franceză, limitînd considerabil drepturile Adunării.

Proiectul de lege conferă președintelui Consiliului de Miniștri dreptul de a dizolva printr-un simplu decret Adunarea Națională cu avizul ministrilor. Se prevede modificarea articolelor care reglementează procedura de înlocuire a unui guvern care nu obține vot de încredere din partea Adunării într-o anumită problemă. De viitor se propune ca un asemenea vot să se refere la politica guvernamentală în ansamblu. Această modificare este menită în concepția autorilor ei să asigure o anumită stabilitate guvernului Gaillard, constituit pe baza unei coaliții subred de partide între care se manifestă continuu neînțelegeri adînci.

O altă modificare propusă are ca scop să răpască Adunării orice inițiativă în probleme privind alocării bugetare sau reduceri în cheltuieli, deputații nemai avînd dreptul decît să probe sau să respingă cheltuielile propuse de guvern.

După cum relatează France Presse, în ciuda presiunilor exercitate de guvern, „se pare că proiectul de reforme constituționale nu va fi adoptat în forma propusă de acesta. El va fi probabil modificat în destul de mare măsură înainte ca guvernul să poată prezenta parlamentului un text definitiv”. Acesta este și motivul pentru care Comitetul președinților grupurilor parlamentare a hotărît ca Adunarea să ia vacanță la 28 decembrie pînă la 14 ianuarie, cînd va continua examinarea proiectului de lege-cadru pentru Algeria și va începe dezbaterile asupra proiectului de lege privind reformele constituționale.

PHENIAN. — La cinematograful Te Deum din Phenian a avut loc premiera filmului românesc „Valtur-Iol”. Reprezentanții au participat șefii unor misiuni diplomatice acreditați la Phenian, membri ai corpului diplomatic și un număr mare de jurnaliști.

BERLIN. — La 27 decembrie a înecat subit din viață în urma unui atac de cord dr. Otto Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președinte al Uniunii creștin-democrite din R. D. Germană (C.D.U.). El a murit în vîrstă de 74 de ani.

PRAGA. — Receni reprezentanții uniunilor de ziaristi din țările socialiste s'au întîlnit la Berlin pentru a face schimb de experiență. Reprezentanții uniunilor de ziaristi au adoptat în unanimitate o declarație comună asupra rezultatelor ședinței.

TRIANA. — Cu prilejul autostrăzii a 10 ani de la proclamarea Republicii Populare Române, adunarea generală a cooperativei agricole din Kelonia a hotărît ca cooperativele să poartă numele de „Prietenia albano-romîne”.

ATENA. — După cum transmite corespondentul ziarului „Avghi” din Rhodos, recent doi marinari americani și anume Powell Kar și Roy Rolinger au atăcut cu armă de vîntoare pe soferul grec M. Mianili. Atacul a fost comis chiar în stația de automobile.

COLOMBO. — În ediția de seară din 26 decembrie, ziarului „Ceylon Observer” se relatează că apele au rupt digul mareli lac de acumulare Pôrakarna Samudra din apropierea orașului Polonnaruwa. Datorită acestui fapt, s-a creat o situație extrem de serioasă. În regiunea orașului Battikala numărul sinistratilor se cifrează la peste 100.000, iar peste 4.000 de case au fost distruse. Intreaga regiune Battikala este amenințată de inundații.

RABAT. — De 21 de ani Marocul nu a mai cunoscut caderi de zăpadă atât de abundente. În regiunile muntoase, situate între Maroc și Ouanzaș, grosimea stratului de zăpadă atinge, în anumite puncte, pînă la 6 metri. Apăsarea minelor de cobalt și mangan din regiune se face cu ajutorul echipelor de schiori.

ROMA. — Bunde de lupi înoltrăciți și-au făcut apariția în anumite regiuni ale Italiei ca urmare a valului de frig care s-a abătut asupra țării. În regiunea Romagna superioră lupii au pătrîns în stîne și au sfîșiat mai multe oi. Pentru prevenirea pericolului au fost organizate vîntorii speciale.

Impotriva transformării Italiai în bază atomică americană

ROMA 27 (Agerpres). — În întreaga Italia s'au intensificat mișcările de protest împotriva instalării pe teritoriul țării a rampelor de lansare de proiectile teleghidate. La Reggio Emilia a avut loc o mare demonstrație a tineretului împotriva transformării Italiai în bază atomică americană. În cursul demonstrației manifestanții au ars în mod simbolic o machetă a bombei atomice. În numeroase localități din provincia Reggio Emilia au fost votate moțiuni de protest împotriva bazelor militare atomice.

Manifestații similare de protest au avut loc și la Trieste, Pescara și în alte orașe ale Italiei.

Conducătorii unor delegații au prezentat rapoarte în diferite probleme.

NU PUTEAM UITA marele sprijin acordat de România cauzei siriene și celei arabe a declarat Salah Bittar ziaristilor romîni

DAMASC 27 (De la corespondentul special Agerpres). — Ministrul Afacerilor Externe, Salah Bittar, a primit la 23 decembrie delegația de ziaristi romîni care vizitează Siria și a avut o convorbire cu ei.

Occupîndu-se de situația politică internațională, el a spus: „Personal nu sint prea optimist asupra rezultatelor conferinței N.A.T.O. de la Paris. Este adevărat că unele țări ca Norvegia și Danemarca au putut reprezenta mai bine opinia publică europeană care, firește, este însetată de pace: din păcate, ceilalți reprezentanți au trebuit să rela teza americană și nu și-au îndeplinit rolul lor european de a avea întotdeauna, o cale între ce e două blocuri pentru a merge — în întretăiat spre coexistență pașnică”.

Referindu-se la cele șapte puncte ale ultimii propuneri sovietice, el a declarat: „Problema coexistenței pașnice este în esență legată de voința de pace a tuturor popoarelor și de problema dezarmării. Cred că lunile viitoare vor oleri pierjii pentru reluarea discutiilor în problema dezarmării. Deoarece nu există altă soluție, este de sperat că aceste discuții vor fi reluate”.

Salah Bittar și-a exprimat părerea că ar putea avea loc discuții între țările care au armate înregistrate cu arma nucleară sau direct între cele două mari puteri U.R.S.S. și S.U.A. — pentru a cădea de acord asupra unei politici practice în domeniul dezarmării care să fie realizabilă.

Cu privire la discuțiile care au avut loc la O.N.U. în legătură cu plîngerea siriană, Bittar a spus: „România, Bulgaria, Albania, Polonia, Iugoslavia, Cehoslovacia și Uniunea Sovietică au înlesnit clar situația creată la frontiera siriano-turcă. Ele au înțeles ca și noi pericolul la care este supusă securitatea și independența Siriei. Reprezentanții lor au vorbit pe larg despre acest lucru în dezbaterile generale, cit și în dezbaterile asupra plîngerii siriene. Nu putem uita, a subliniat el, marele sprijin acordat de România și de celelalte țări pentru cauza siriană și cea arabă. Nu putem uita nici sprijinul permanent pe care l-au dat cauzei arabe, începînd de la agresiunea împotriva Egiptului pînă la criza din Siria. Sint sigur că acest sprijin va fi întotdeauna prezent la fiecare dată cînd pacea în Orientul Mijlociu este pusă în primejdie. Referindu-se la legăturile dintre România și Siria, el a arătat că relațiile diplomatice între cele două țări nu datează decît de doi ani din cauza obstacolelor destul de frecvente provocate de politica puterilor imperialiste față de Siria. El a relevat că în special de un încoace nu mai există asemenea obstacole în calea unor întîlniri utile care trebuie să fie cit mai frecvente. Asemenea întîlniri vor contribui la dezvoltarea relațiilor politice, economice, culturale dintre cele două țări. Bittar a declarat că ministrul Siriei la București va prezenta în curînd scrisorile de acreditare, rîmînînd că ceva mai tîrziu să aibe o ambasadă în România.

Succese romînești peste hotare

Marele succes al maestrului C. Silvestri în Olanda

AMSTERDAM 27 (Agerpres). — În seara zilei de 26 decembrie a avut loc la Amsterdam cel de-al doilea concert dirijat de maestrul Constantin Silvestri, artist al poporului din R. P. Română, în cadrul turneului pe care îl întreprinde în Olanda.

În programul concertului au figurat lucrări de Dvorak, Corelli și Silvestri. La pupitul orchestrei „Koncertgebouw” dirijorul român a obținut un strălucit succes. Cel

Orchestra „Electrecord” viu aplaudată în Polonia

VARȘOVIA 27 (Agerpres). — Orchestra de muzică ușoară „Electrecord” condusă de dirijorul Teodor Cosma, care întreprinde un turneu în R. P. Polonă, a susținut primele concerte în zilele de 25 și 26 decembrie la Katowice.

Concertele s-au bucurat de un mare succes; piesele de muzică ușoară romînească au plăcut mult auditorilor care au aplaudat astfel pe Roxana Matei, Simona Gasian, Rodion Hodovanschi, și pe alți solisti cit și pe membrii orchestrei.

De un deosebit succes s-a bucurat cunoscutul interpret la nai Fănică Luca, artist emerit, care a executat mai multe piese de muzică romînească.

Forțele patriotice din Indonezia sînt tot mai active

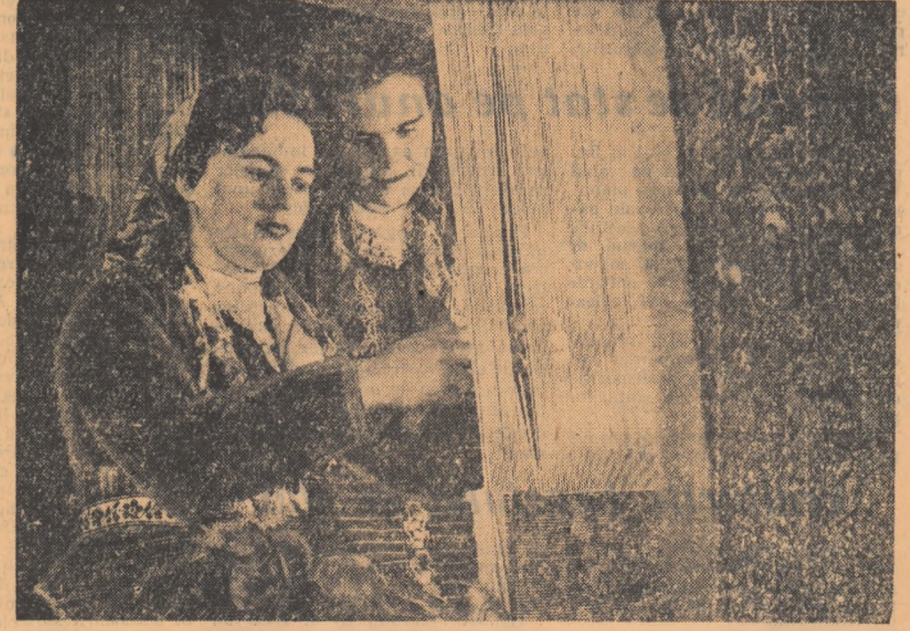
DJAKARTA 27 (Agerpres). — La majoritatea întreprinderilor olandeze asupra cărora a fost instituit controlul guvernamental au fost create „grupuri de control” formate din reprezentanți ai organelor militare și guvernamentale locale, precum și ai organizațiilor obștești.

Pe plantațiile olandeze aflate sub controlul guvernamental au fost de asemenea create „grupuri de control”. Firmelor olandeze li s-a interzis să transfere profiturile lor în Olanda.

PIGRAMA

Guvernul și poporul Indoneziei sînt hotărîți să zădărnicească uneltirile monopolistilor olandezi, care încearcă cu disperare să-și recîștige pozițiile pierdute.

Uneltind — furioasă — banda, ca să jefuască iar, nu va face — este clar — nici o... brînză (de Olanda). MIRCEA CODRESCU

Un nou și minunat covor va leși din milinele acestor flirete lete din țara vecină și prietenă — R. P. Bulgaria